

Bréfabók bæjarfulltrúa 1856-1862

Aðfnr. 193, 2. hluti

Bréfabók bæjarfulltrúa 1857

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

1857.

97.

Mánadardagur

Nr. 1.

Í brífi yðar, dagssettu 17. desemberm. f.á., beiðist þjer, herra kanseliráð, um álit fulltrúaanna um beiðni Eiríks Eiríkssonar í Melshúsum í brífi hans dags. 12. d. desemberm. um, að þú útmælt blottkorn í kinnubjálbae haw, sem þjer í yðar brífi segid, að hann ætli til hjallsstöðis og móttakastæðis.

17. januar.
Til bójarfógeta.

Þjer höfum ihugad þetta mál, og roett það á fundi með oss, og er það sameiginlegt álit vort, að eigi sje neitt þvi til fyrirstöðu, að nefndur Eiríkur þái útviradan blott hjálbae hans, eptir þvi sem byggingarnefndin álitur til minnsta hórs fyrir þin bójarinn, en gegn þvi, að hann eða hver eigandi blottinn borgi 1 redd. í árlegt gjald eptir 10 ferhyrningsfötum, og að þvi skapi meir, sem blotturinn yrdi stærri, sem honum yrdi útmældur.

Brjefid fylgir þjer með aptur.

Attridvirkun. J. Gudmundsson. Th. Jökull. Þóroddur. Pjet.

Nr. 2.

Í brífi yðar, dagssettu 16. þm. hafid þjer, herra kanseliráð, beiðist álits fulltrúaanna um tilbod herra stúdents Þoleifs Hákonssonar í umboði foreldra hans, (að bójarstjórnin geti stengid lengja af gærdi þeirra með fram Bróttá-götu, til að breikka þenna götu fyrir 60 redd., og þvi með þvi móti, að 10 redd. fáið fyrir bertumningu skivvinnu við mæturenda þessins, en í öllu falli óskid endurgjald fyrir turftkræmingu skivvinnu, og gærd lengjan af þverdi Reykh.) Þjer höfum ihugad þetta mál, og roett það með oss á fundi, og er það sameiginlegt álit vort, að ógangandi sje að þennum kostum fyrir bójarstjórnina, og sömuleiðis að einokis endurgjalds sje að vrenta fyrir bertumningu skivvinnu úr af fyrir sig fáið lengja af gærdinum með breilegum kjörum.

17. januar.
Til bójarfógeta.

Brjefid fylgir þjer með aptur.

1857

Mánadardagur

höfum látið gjöra þennu þá, sem þann orskir
eplir, nema hvað ^{húu} eigi hefur orðit kláður upp
enn þá sökum frosts og snjóar, en það mun
veoda gjöth, undir síus og vedur leyfir.

Brjefið fylgir tíex með aptur.

Altridrikuou. J. Guðm. Th. Johns. Þóssó. Þ. Þ. Þ. Þ.

Nr. 4.

17. januar

Til bójarföj.

Í brjfi útár, dagssettu 12. þ. m., hafit þér, herra kakreli
-rátt, beidd álitis fulltráanna úru, hvort þessa eigi til
gruna kröfu herra D. Thomrens, er hann hefur gjört í
2 brjefum mínum til yðar, áðru dagssettu 31. desember
f. d., og hinu 12. d. þ. m., þá kröfu upi, að lexin
verði ritur auglýsing útár, að velnefndur herra kaup
-matur otti nú að fara frá sem bójarfulltrúi, nú
um ársloxin, og annar at kröfar í hant stad samkvæmt
úrskurði bójarstjórnarinnar, þar er hann þessur,
samkvæmt tilrx. 27. d. nóvemberm. 1846, 7. gr., eiga
sulla heurliugu til, at vera fulltrúi í ~~Þá~~, en ere
enn ekki búinn að vera nema 5. -

Upr höfum nú enn að nýju i hugat þetta mál
vandlega og vott þad með orr á fundi, og er þad
álit vorð um þetta efni, þad sem nú skal greint.

Þess gjörth engin þótt, að svara hverju einu, þi
~~brjfi herra kaupmannsins J. Thomrens, heldur skuldu~~
~~vpr ad einu halda orr til aðalefnisins i brjfi herra~~
~~kaupmannsins D. Thomrens, einungu skal þess gætt, at~~
þar sem velnefndur kaupmatur verðit kvarta yfir
þvi, at hann eigi hafi verit kalladur til fundar
fulltráanna þessar árvörðunin var lexin úru, at
hann otti að vörja, þá þótti oddvitannu þad eigi
þeyra til, at boda hann fremur á þann fund, en
hvorn annan, þar sem hann, eplir ályxtur bójar
-stjórnarinnar 1854 hefur nú á 3. ár verit
utloxadur (dispenseret) frá allri hluteringu i

fulltrúastörfum, eins og yður er kunnugt, herra Kaurli
 vat! og er einn í dag engin breyting orðin á því, sem þessi
 utlokunum hans vara byggð.

Um aðalmulabrefnið er það að segja, að meiri
 hluti fulltrúaanna (H. skolaráunari Friðriksson, lagfræti
 -ingur J. Guðmundsson, kaupmaður Th. Jóhannsson og
 Lönturmannafulltrúi J. Þóðarsson) getur með
 engu móti breytt álitu sínu, því, að velnefndur
 herra D. Thomsen eigi, samkvæmt tilskiptum 27. dag
 nóvemberm. 1846, og kringumskotnum þeim, sem
 mi eru, að víxja eðli sitt. Þeyndar er það sátt,
 að þessi heimar lögbodni neyðu verit ávallt ^{gott} að undan
 þörum vit kosningar hejarfulltrúa, þá þessi varla
 komit til þess, að herra D. Thomsen þessi mi orðit
 að víxja frá, eða fyrir en hann þessi verit þeim
 að gagna köllum sínu þess lögbodna 6 ára tíma,
 En örepla sú sem á er, og allir því, að hann,
 af því hann er elztur, verður mi að víxja frá
 eptir þess verkspól sem á er kominn, enda þótt
 hann eigi hafi verit fulltrúi nema 5 ár, er rérim
 af því, þótt, að 1850 voru kosnir 2 fulltrúar,
 annar í stat jurteyráðs Thorsteinnur, sem þá vjör
 í fulltrúalökinu, og annar í stat elazráðs Jonannur,
 sem þá var norður laudi, á þess at lexit vori
 fram vit kosninguna, í hvort stat þessara tveggja
 at hvor hinna nýkosnu komi, - og í öðru lagi,
 að árið 1855 voru 2 fulltrúar kosnir, þar sem
 eigi exyldi nema einu kosinu. Þessar öreplur í
 kosningunum valda því, að eigi er enn neyðla kom
 -in á því, að fulltrúarur geti gegnt fulltrúa-
 stöfum í Öar. Nu stendur með þessum orðum í
 tilsk. 27. nóvemberm. 1846, S.S. at einu eigi at
 víxja frá á þess, og þess því örepla þess atur
 fyrir allt svo stat, sem eigi verður mi framur
 kvept í lagi, getum vör eigi annað álitit,

ew a
 =ar,
 emam
 þessur
 er he
 tíman
 kosn
 og he
 þess
 fulltr
 kemt
 á r
 verdu
 rítt.
 eigi r
 ánni
 sem
 hann
 ed, ru
 ár, og
 einhu
 Jonn
 hvor
 móti
 stjpha
 samþ
 stat,
 eigi r
 þess
 ver
 kosn
 27. el.

en at þat eja bœði samkvæmt anda tilbúningum
 =ar, enda eigi bezt við í alla stæði, at láta tímanum
 smáraman baka úr þessari óreglu, eins og stefnt
 hefur verið að 3 vestlidum á, er elztu fulltrúarnir
 -ir hafa vixið frá, en þess þeir hafi verið við 6 ára
 tímann; og það þvi heldur, sem eigi er nema um 3
 kosningar að gjöra þangað til fullnæsla kemur á,
 og hver fulltrúi geymir upp frá því störfnum stríðum
 hinum lögskipaða tíma, eða 6 ár. En verti mið slypp
 fulltrúakosningu, verður sd endirinn á, at aldrei
 kemur neyð á, eta með öðrum ordum, at 6. hver
 ár verður að kjósa 2 fulltrúa, en aptur 6. hvert ár
 verður enginn kosinn, og það getum upr eigi álikid
 rjett. Þetta álið vork, at herra kaupmadr D. Thomsem
 eigi nú að vixja fulltrúaroti sitt, styrkir þar at
 ánski vit undanfarna venju; því at 2i fulltrúarnir,
 sem fór frá 1854 hefti átt að vera fulltrúi í 6 ár, en
 hann hafði að einu verið 4 ár, sd sem fór frá 1855 og
 sd, sem fór frá 1856 hafði hvor um sig að einu verið 5
 ár, og þó álið býarstjórnin, sem þá var, og þat með
 einhverjum hinum lögskipaða manni, eða ráði Th.
 Jonarssen til aðlita, þat sjálfsagt, at þess öllu
 hvor um sig at fara frá, enda risu alls enginn
 mótumli geyn því frá einna hálfu; og ein fremur,
 stiptaustmadrinn hefur á hverju ári mótumlaust
 samþykkt kosningu hins nýja fulltrúa í þessara
 skat, og þat hefti hann sjálfsagt eigi gjörð, ef hann
 eigi hefti álið kosninguna rjetta, enda þótt þat
 hefti verið eptir samkomulagi fulltrúanna íms
 -bæddis, at minnsta kosti eigi áu þess, at
 vaxja atþykki býarstjórnarmenn á því, at
 kosningin eigi lori at öllu samkvæmt tilbú-
 27. d. novemberm. 1857. Meiri hlutanum gætur því

1857.

Nr 8.

19. d. febrúarsh.
Til bójarfulltrúa.

Með heitruðu bréfi 3. p. mán. hafid þjve, herra kansell.
ráð birð oss úrskurð stjórnarvins 2. s. m. um
mötumeli kaupmanns D. Thomsons móbi því, að
vikja úr bójarfulltrúanefndinni nú vit séðu
árstok.

Stjórntíð hefur með þennum úrskurði gefid
mötumelum þess kaupmanns D. Thomsons meðhaleg
og viljad láta hann vera kyrran í fulltrúa-
nefndinni enn hit næsta ár, sem er hit 6. árið,
hann var fyrst kosinn. Þessi úrskurður stjór-
narsins á við það tvenub að stjórntíð, eptir
því, sem ráða er af bréfinu, þ að ef D. Thomson
nú fer frá fulltrúastörfunum, þá munu ~~þeir~~
4, sem ~~er~~ eru fulltrúar ~~með~~ með því móti
missað, 6. ár af þjónustu hit fulltrúanna
þvers fyrir þig, ~~það~~ ~~árið~~ og það veri það árit,
sem álika mat, megi, að þeir sjau sex
fallnir til að vinna gagn fyrir sveitina
vegna þinnar meiri þekkingar, er þeir
þá hafi fengið á systunum sínum, og 2, á
því, að ekki sje hægt að ~~komast~~ ~~við~~ lagarugh
ing þann, sem á er, ~~það~~ með þessari áferð, að
D. Thomson nú fer frá, sökum þess að allir
fulltrúarnir hafi ekki verið einhuga fyrir
þennu, og af því að fulltrúanna samkvæmt
tilitk. 27. d. nóvemberm. 1846, § 7 og 14, einungis
verdi vikið frá innan þinna löyðsnu
6 ára, ef óhæfilegheit verður stöðugur.

Í bréfi voru 17. d. j. mán. tókum vjer það
fram, hvornig ruglingur hefdi komið á kosningu
ar fulltrúanna, og að kringad til hefti ennu
frá bójarfulltrúi gegnt störfum sínum í 6. ári
heldur að eini með 5, og þó hefdi ávallt 1 fari
þó á ári hverju, eptir § 8 í tilskipun 27. d. nóv.

1846, og hefði búið þá bojaráttgjörni ^{ávallt} verið einhverja á því, að
 svo ætti að vera, og þá er aðferð ekki nýtt neiminn ~~met~~
~~metum~~ ósamþykki skipbants ~~ávallt~~ og að ⁰³⁵ þessu við
 ish, að þessari reglu ætti að fylgja þannvegi, þann
 til þess ~~á~~ hin lögskipaða regla kemist á að þessum
 árum ~~litnum~~, ~~og~~ að segja frá því gegndi löv
 fulltrúi stórfum sínum um 6 ár, ~~en~~ en þó
 jafnan ^{arlega} ferit fram ásteiga kominu á nýjum
 fulltrúa.

Með því vjer verðum að ^{vera} halda fastir á því,
 að þessi regla aðferð til að laga reglugerð þann
 sem á er kominn ^{sjá gett nje} búið eftir tilskipuninni og
 að afleiðingunum, þá getum vjer eigi fella
 við fjedan úrskurd skipbantsins, að kaup
 madur (D. Thomesen) skuli verða kyrr í fulltrúa-
 nefndinni ein um tär, og verðum því, að
 biðja yðar, herra kanseliráð, að leggja hann
 fyrir dómsmálaráðherrann til úrslita, ásamt
 þessum ástæðum vorum gegn úrskurdinum,
 og frekari útlitun yðar um málið. En vjer
 skulum jafnframt leyfa oss, að vörja facinum
 ordum ^{ad ástæðum} ^{þess} ^{þann} ^á ^{ann} ^{hefur}
 stutt þessum úrskurdinum við, búið yfir
 höfud, og sjeritaklega með tilliti til þess manns,
 sem þjer er sem að ræða.

Ef það væri aðalreglan í lögunum, að eng
 inn nætti vörja frá eftiríkennni þjórnunni en
 6 ár, nema því að ^{þess} ^á ^{höf} ^{ileg} ^{leiki} ^{hans} ^{sem}
 fulltrúi yrði stóruður, að hin aðalreglan, í 8 gr., að
 einn fulltrúa skyldi kjósa á ári hverju,
 hefði þá aldrei getað komist á, og gæti aldrei
 hvorki fyr nje indar, heldur hefði ávallt orðið
 að kjósa fulltrúa 7. hvert ár, en alls engan þá

1857

þess á milli; en það er þó ádrætt, að þetta er gagn-
 stætt orðum og anda tilskipunarinnar, þó er á
 móti virdist það ádrætt, að þeir fulltrúar, sem
 kosnir voru 1848, höfðu alls engan vjet til
 þeirrar heimtingar, að vera þá fulltrúar,
 en þá getum vjer eigi betur vjet, en að ^{hú} sama
 regla verði einnig að na' til þeirra, sem
 eptir þá komu, þangað til regla kemst á
 í þessu efni.

Þar sem skipanir þeir náð finnur það
 einhvern athugasemj vid að adhyllast að þessu einni
 aðferð þá, er fylgt hefur verið, og ~~enn eyni~~ at
 fylgja um þá, til þess að þára þjónusta hvers
 fulltrúa gæti orðið samfara árleyni kosningu,
 að allir fulltrúarnir hafi ekki verið ein-
 hvergi fyrir þessu, þá viljum vjer að ein-
 geta þess, að vjer eigi vitum til, að sam-
 þykkt allra ^{fulltrúanna} hafi verið lestað ~~þessu~~
 hingað til, ^{á þessu} að minnsta kosti eigi ~~þessu~~
 við fulltrúakosninguna 1854, þar er
 sá fulltrúi, er þá gekk úr fulltrúafund-
 inni, var erlendir þann vetur;

Oss virdist ~~þessu~~ þó vider ástæða
 til, að vika ^{nu} þá þessu þeirri reglu, er
 fylgt hefur verið, og þannig er orðin fast-
 ráðin, og samþykkt, og ^{er þessu} ~~þessu~~ ^{byggð á} ~~þessu~~
 laganna um árlega kosningu á nýjum
 fulltrúa, ~~þessu~~ ^{þessu} ~~þessu~~ ^{þessu} ~~þessu~~
 til þessar lögskipunar þára þjónustu,
~~þessu~~ ^{þessu} ~~þessu~~ ^{þessu} ~~þessu~~
 þann fulltrúa, er hefur sýnt sig einn og ^{þessu} ~~þessu~~
~~þessu~~ ^{þessu} ~~þessu~~ ^{þessu} ~~þessu~~
 og var við gægni fulltrúastofninn til þess 1854,
 er ~~þessu~~ ^{þessu} ~~þessu~~ ^{þessu} ~~þessu~~
 stóð stórfur meðan stæði á sakamáli þess, er

Í sökun þess
 manns er
 hér rætt um,

Mánadagur

1857

Þorðismannanna, þó Þórðarsonar, dags. 13. s. m.
 yfir því, að Skiptanumaturum hefur ákveðið, að jafna
 Skuli niður á bójarbúa eftir efnum þeirra
 og ástandi, hins og vörðum gjöldum til
 Látakra, þeim 50 rdd. er líklegt, attu í ár
 af láni því, en bójarfóðurum fjékk hjá
 Látakrafóðrum í fyrra, í stað þess, er í ástæðu
 þessa árs var svo til átláð, að þetta fje
 skyldi greitt á tannu hátt og önnur
 gjöld til almennra bójarparfa, eða þrotjung-
 ungrum leggja á kaupstatarkúsin, og
 hafit þjer beitt á líks fullbráanna um
 þetta málefni.

Vjer köfum þess að þetta má
 vandlega, og jafnframt og vjer ni sendum
 yður þjer með aptur um kvörðunarbóff
 Þorðismannafullbráans, Skulum vjer
 geta þess, að oss virðist eigi næg ástæða
 til, að þá reyna að þá breytt úrskurð,
 Skiptanumturins í þeim efni; því að heft,
 lánið eigi verit tekið í fyrra, þá hefti
 öllu því fje verit jafnað á bójarbúa
 að eirs eftir efnum og ástandi þeirra,
 en hieðagjalldit takkudí allt ekkert í
 fyrra við lánið ^{þe} tekuma, eða það ^{þe} tekuma gett
 sem til láns var tekið, gett að öllu
 leyti til þurfaanna, en eigi til annara
 bójarparfa, og því virðist oss, að bójarbúar
 eigi að greita þetta fje bæði ni og framvegi
 þargat til lánið en endurgoldit,
 upp á tanna hátt, og þeis heftu
 greitt það í fyrra, ef því þá hefti
 verit jafnað niður. —
 H. M. J. Guðm. Þorðisson J. Þorðisson

1857.

Nr. 11.

Mánadagur

Hjer með þess þess yðar vita, herra kanseliráð, að lands-
yfirjettardómari Jóni Péturssonu hefur, eftir fyrir-
mælium tilk. 21. d. nóvember 1846, 22. gr., tekið á hendur
umgöngu með stórfum þeim, sem kunna að verða unnið
á kostnað bójarfóðs þennan mánuð.

1. d. aprílm.

Til bójarfóðs

M. P. Pétursson

Nr. 12.

Með brjefi yðar, dags. 23. mars þ. á, hefið þjer
herra kanseliráð, sent oss brjef stiptamtins, dags.
12. s. m., og er þar farið fram á, að bójarfóða-
inn taki að sjer aðgjörð og viðhald stúku þeirrar
við domskirkjuna, sem Blökkvitól bójarinn eru
geymd í nú, og hefið þjer beidd álit fallkú-
anna um þetta mál.

1. d. aprílm.

Til bójarfóðs

Vjer höfum ihugad þetta mál, og roott
það með oss á fundi, og er það samþykkið
álit vort, sem hjer ríkem nöfu vor undir,
að það yje samþjörv krafa, bæði átt bórium
kosti aðgjörðina á stúkunni, með því að
skemmdirnar nemu að nikklu leyti
vera ~~þannar~~ ^{ad kunna} af aðgerluleysi þeir, sem
um Blökkvitólina átt sjá, og síns við-
haldit framvegis, er bórium hefur
stúkuna endurgjalditlaust, enda getur
viðhaldit eigi orðit kostnaðarsamt,
ef aðgerla er vit höft.

Brjefit fylgir hjer með
M. P. Pétursson. Guðmundsson. Pétursson.

Nr. 13.

þ. á

Í brjefi yðar, dags. 24. d. mars þ. á, hefið þjer, herra
kanseliráð, skýtt oss frá, að justitiarius
Mr. Jónarson hafi numlega gjátt yðar, að
hann væri fjar á, að taka á leigu himn

1. d. aprílm.

Til bójarfóðs

1857.

því nefndu Allarþofsupart, með sönnu árstleigu,
20. d. 16. skk., sem þin þetta hefur áður verið
leig fyrir, og hafist þær beðar á líto fulltrú-
anna um þetta bót.

Því höfum vott þetta mál á fundi
með oss, og erum allir einhuga á því, að
ekki eigi að taka þennu bót, heldur ikuli
bjóða ~~þá~~ ^{stund} upp við ~~þess~~ opinbert uppboð,
og gefst þá beitaundannum fari á, að bjóða
í það, ef þann vill, því að oss virðist,
það ~~þá~~ eigi rétt, að taka neinum bótum
undir hendinni, þótt sem heldur er
fyrir eignir bojarinn, er selja skal á leigu,
eða verk þau, er þarf að gjöra á kortnat
bojarinn, svo leugi sem eigi er gengin
full vísra fyrir því, að ekkert vitun-
legt bót ~~fast~~ vit uppboðs- eða undirboðs-
þing.

Attdröknou. Gudmundu. Th. Johnsen. Þeturou.

Nr. 14.

1. d. aprílm.
Til bojarfógeta.

Í bræfi yðar, dagssettu 23. dagf. m., hafist þær
herra kanseliráð stungið upp á, þá að ni-
ákvörðun verði gjörd af bojarstjórninni,
með því engin ákvörðun er til um það áður,
að reyna skuli slökuvilidís og öfa slökuvilidís
litið framvegis að minnsta kosti þrisvar
á ári, nefnilega í fyrsta sinn á temabli-
inu milli þess 15. og 31. d. máim., í anna
skipti milli 1. og 28. dags júní mánuatar, og
í þriðja skipti milli 15. og 30. dags september
mánuatar, og gæti slökuvilidísforingium eng-
þingarar reglu, skuli þann sektar þótt
sinn um 1.3 d. Eining hafist þær gjörð þá
uppástungu, að slökuvilidísforingium ikuli
skyldur til, að skýra bojarfógetunum
og oddvita fulltrúanna frá, þegar

slíkar afingar eigi sjer stáð, svo að bójarstjórninni
gefist kostur á, að hafa eptirlit með meðferð
og áreignunilagi stókkvitlauna, og ástandi
stókkv; líónus yfir lúfud, og hafið sjer beidd álit
fulltrúanna um þetta mál.

Vjer sem sjer ritum nöfu vor undir
stöfum ihugad mál þetta og rætt það með oss
á fundi, og föllumst vjer algjörlega á
uppástungur þar, er sjer hafið gjörð í annarhu
brjefi yðar, og álitum þar bæði hagtæm
ar og nauðsynlegar.

En þá viljum vjer og geta þess, að
að undanförim hefer það verið sicut, að
bójarfógetim, hafi ^{á hverju hausti} annaðhvort sjálfur, eða
látið aðra ^{lita} eptir ofnumur í húsun
sjer í bænum, og virtist það aðferð eptirlit
á góðum rökum byggð, með því bænum
gæti verið, niðit hjer búið af eldsvota,
ef ^{ann tra ofnum} ~~ofnum~~ eða ^{í einhverju hjeri} ~~reglstraftum~~ eigi væri svo
illa gengið, að í húsun gæti kviknat rökum
þess, en þetta eptirlit ritum vjer eigi beka
en hafi sjarist sjer sicut hærst; en
vjer verðum að stóra á yður um, að
láta framvegis lita eptir öllum ofnum
ofnumur og reykhásum í bænum,
og sjá til, að svo sje um þetta ^{allh} búið, að
engis þetta geti risit sjer bærur af
fráganginum á þessu því.

Þóttótríkinn Guðmundsson. Þóttótríkinn. Þóttótríkinn.

Nr. 15.

Með brjefi yðar dags. 24. dag j.m., hafið sjer,
herra kanseliráð sent oss bójarbrjef frá Guðna 1. d. aprílm.
Einarssni, dags. 12. s.m., þar sem hann biður Til bójarfógeta.

1857

Nr. 17.

Mánadagur.

Hér með sendi jeg yður "áfram hald af ríðurjófnum bójar-
gjalda Reykjavíkur 1847," á þá, sem fulltrúarnir hafa
geingið skýrðu um að skulu að setjið að hér í bænum,
sitau aðalríðurjófnum var gjört, ^á sem oss hafði
þá sjét yfir, og skal jeg geta þess, að þegar þjer aug-
lyrit þad, að ríðurjófnum/ve ^{þessi} loyðt fram, eptir
fyrirskotum tilsto 27. d. nóvemberis 1847, þá vinstir
fulltrúumum þad ríttast, af þjer viddur i auglj. ingunni
nafræina þá, sem nú er jafnat ríður á, svo að
þeim gefist þvi betur fari á, et kynna sjou, þversu
hatt gjald útt er,

2. d. málmánatar
Til bójarfógetans.

H. E. Eiríksson

Nr. 18.

I brjefi 30. dag f. m. hefur Eiríkur Eiríksson i brjefi
til fulltrúanna beidd, að hann mætti fá wæði þad,
sem honum hafði verið útrælt deginum áður af
byggjngarnefndin ^{veita þessvið Melshúsabáinn} fyrir 4% ítt árlagt gjald, eptir
brjefi hans 17. desemb. f. á, og brjefi fulltrúanna 17. jan.
þ. á.

2. d. málmánatar
Til bójarfógetans.

Jafnvel þótt að fulltrúarnir hafi i áminnðu
brjefi sínu skengið upp á þvi, að hann skyldi
borga brd. fyrir hverja 10 ferhyrningi, þaðna, eða
að tiltótu við þad, og þetta, ~~þá~~ þá sem hann
vill gjalda eptir blöttum, eigi sjá þvi helmingur
af því, ^{sem fulltrúarnir tóku til} ~~veita þessvið~~ þá meiri hluta fulltrúanna, sem hjer
áskæða til, að láta hann fá wæði þad, sem honum
hefur verið útrælt, og sem er 13 1/2 alin á lengd og
9 alin á breidd, fyrir þá borgun, sem hann hefur
uppi á skengið, heldur er hann gangi frá kaup-
unum, þvi að þess ber vel að gata, að mikill hluti
wæðis þessa, eru tómir brodningur, sem ekkert gras
stra kemur upp úr, ^{og} sem þvi er gagnilæst fyrir
bænum, eða þá sem leggja lívum; enda ^{er} ~~verður~~ ^{er} aigi

andit að verja slíkt svæði fyrir átröðningi; ^{þá} enda hefur
~~og~~ nýlega verið af bjarðhöfðingi samþykkt ^{átröðningu} íbúum
 af ástrum blötti í tíni, jafnvel fyrir minna ^{átröðningu}
 og virðis því alls eigi nóg ástæða ^{þann máli} að halda það
 við þá reglu, ~~sem~~ að eptis hverja 10 yer kynnisgr-
 þaðna ^{ískuli} gjalda útmelda í tíni bjarðing-
 ískuli kaupandi gjalda þrd. á ári. -

~~Alth. tíð ^{þann máli}~~

Að öllu leyti ~~viðtal~~ ^{þann máli} hinna sönu ástæður
 virðast mér hluturum fyrir því, að Magnúsi
 þorkelsson þai það wæði, sem honum hefur
 útmelt fyrir þrd. gjald á ári hverje. Þó
 ber þeir að geta, að með því þeir þa þeir wæði ú-
 mæld, verða þeir að selja ^{áinu} girdingar fyrir ^{þann máli} veldum,
 það, ~~áttu~~ sem sjew að öllu grip heldar, og það
 áður en jörð tekur að gróa í vor, eta ~~áttu~~
 fyrir útgöngu þessa niðurstætur, og haldi þeim vit
 framsegi. Þar sem þess er getið í útskrift-

inni af útmælingargjöldum, að Anna Þjarna-
 ryri hafi verið útmelt wæði það, sem á millum
 vart wæðis og þeir, er Eiríki var útmelt og
 þess, sem Magnúsi var útmelt, þá er ein
 enjinn beidni ein konun til vor um
 þetta mál, og koni rei beidni eigi, virðis
 það yálfragt, að Eiríki Eiríkúni og Magnúsi
 þorkelssyni verði að gjöra það að skyldu, að selja
 girdingur úr útsuðurhorni hinn útmelda wæðis,
 og upp að þa sinnum, og Magnúsi þorkelssyni
 úr ~~þann~~ útsuðurhornum á því wæði, sem honum
 var útmelt, og upp að ~~þa~~ þa sinnum, þó at
 annars verður þar göng, er theppur komast
 um inn á tíni.

Alth. tíð ^{þann máli} þessu, þó þessu þórtarinn

Nr. 19.

Með því nú er komist að þessu tína, at þess
 þarf til aðgjörta á vegum umland bjarðing, og ^{þann máli}
 um í brennum, þá verðum vjer að beita yður
 að regna ^{sem fyrst} umskilbót á vegabótum þeim, sem

11. d. máine.
 Til bjarðingjans

Mánudagur

1857.

lotarvitból, þar sem þetta hún er að á einu mjórcema,
og það töðningur, sem bænum ummunda að engum
notum verða.

Hátríðrikuu. Þ. Jónsson. Þjórtarsson.

2. d. júní.

Til bæjarfögd.

Nr. 22.

Með bræfi yðar, 19. dag j. m., hafid þeir rétt falltrú-
num og beidish alits þeirra um bræf Helga ^{rikkna}
Jónssonar, 4. s. m., þar sem hann ber þá vörð fram
fyrir hönd ekkjunnar Kálgerðar Þjórusdóttur
í Þingholti, að hún mætti fá leyfi til aukar
gards síns nítur á víð um grjótkimann fyrir
nedan gardinn, 1/2-3 fudma breiddan.

Uper hófum í hugað mál þetta og rætt það á
fundum með oss, sem ritum hér nafn vor undir,
og virdish oss ekkert geta verið því til fyrir-
stöðu, að nefnd ekkja fái að aukar gard sínn
nítur á víð, jafnvel veitishlöt Kálgerðar þess, sem
er fyrir sunnan hennar gard; en þó svo að
bærim einokis inuosi í hinleigu Skóla-
kotskinnis þetta árit, og verður hún að tæpa
um það og koma saman um það, sem hin-
leigundann, sem mínna er, herra verðlunnar
stjóra Fischer, of hún annars vill flytja
gardinn þetta árit.

Bræfið fylgir hér með aftur.

Hátríðrikuu. Þ. Jónsson. Þjórtarsson.

2. d. júní.

Til bæjarfögd.

Nr. 23.

Með bræfi yðar, dags. 14. j. m. hafid þeir herra
Kauselínad, sent oss, bræf leigundanna ^{Þ. Benidóttur og J. Jónssonar} að Ullar-
stöfu og Melshéfastunnum, ^{Þ. Benidóttur og J. Jónssonar} 14. j. m., þar sem
þeir þeir beidish þeirra 10 rdd., sem líttekta-
menninn gjördu í ofanlag ofan á kringardinn
meðfram Melshéfabrekkun og flöginn í henni, en
sem þeir eigi vilja borga, er áður höfðu hafð
hinn ad leigu, og beidish þeir alits falltrú-
anna um þetta, og hvað ad áðru leyfi
eigi víð málid ad gjöra.

1857.

Máladardagur.

Uper fulltrúuinn höfum einn eigi haft, tökkisveit
til að ræða mál þetta í heild sinni, en það álið vort,
sem hér niðun nöfn vor undir, að hinir nýju
leigjendur eigi fullan rétt á, að fá þetta 10 ríkin
dala ofanilag af bójargjöld, eftir því sem á
málinu stendur, og fylgir hér með ávísun
uppi á því.

H.H. Kristjánsson. Th. Jónsson. Þ. Þorðarson.

No. 24.

Með bréfi yðar, dagsettu 19. d. ~~þ.~~ j. m., hafist þjer, herra
Kansliráð, sent ok 1° bréfi frá Jóni Arnárgni á
Stóðlakoti, þar sem hann kvartar yfir því bójar-
gjaldi, sem yper hafi verið gjört, að það sje ofkalt
í samamburði við aðra þjer í bænum, og beiddist,
að það verði sett niður í 8 reld. 2° bréfi frá Kristjáni
Gudloggynni í Smiðjunni, dags. 9. j. m., er beiddist
epkirkjagar á bójargjaldi sínu þetta árit, þar er
hann fleypti alfarium burku úr lígragnarum-
danni bójarins, en hafi borgað bójargjald
árit 1843, er hann fór frá Skeinveru.

2. d. júní m. t.
Til bójarfögðans.

Uper höfum iþergat mál þetta og rætt
það á fundi með oss, sem hér niðun nöfn
vor undir, og er það álið vort um umkvört
nu Jóni Arnárgni, að yper getum eigi
fundit neina ástæðu til, að lækka bójar-
gjald hans að þessu sinni, með því bójar-
gjald ^{hans} hefur eigi verið hokkkað frá því sem
áður var, meir en á öðrum; enda ber og
þess að geta, að bréfi þetta kemur eða er
ritað löngu eðis, að niðurjöfnunin hafi
legið mörnum til upis hinu lögakvæðna tíma.

Umm bójarbréfi Kristjáns er það álið
vort, að með því fleyktur mi burk úr bænum
eigi hann að fá epkirkjög á hálftu bójargjaldi
sínu, eða lrd. 30 rík., en því að einu öllu, að

1857.

hann geti samnað, að hann hafi borgað bójar-
gjöld fyrir allh árið 1853, en eigi að eino fyrir það
hálf.

Þrjú þín fylgja hér með aftur.

Alfríðrikuú. Þ. Johnsen. Jón Þórðarson.

Nr. 25.

2. d. júní mánu.

Til bójarfógeta.

Með bréfi yðar 19. j. m. hafist þær, herra kassalráð,
sent oss bréf þeirra, landfógeta skrifara Hallgríms
og mikkaraðveins A. Schevinge Hallgrímssonar
til skiptambrots um bójargjöld þeirra þetta
árið, er þeir höfðu ^{áður} beðið bójarhjörninga línumar
á, en sem bójarhjörningur eigi ~~gæti~~ gætt fundit
neina ástæðu til að veita þeim, og beiddist
þær líka fulltrúauma um þessara um-
kwartanir.

Þær höfum iðugast mátt þetta enu
að nýja, og rætt það á fundi með oss, sem
hér ritum nöfn vor undir, og skulum þessa
þess, að geta þess um landfógeta skrifara
Hallgríms, að yð getum enu eigi fundit
ástæðu til að lætta bójargjöld hans úr
þremur ríkisdóttum; yð getum með engu
móti sjet, asto að áttætur hans, með föstum
launum um árið að minnsta kosti 200 rdd.,
fyrir 8 tím stunda skrifastöð, á dag, sju
í einu vori, eta hann ófærari til að borga
3 rdd., heldur en stúdenta hér í bænum
sem borga hið sama gjald, og verða að hafa
afan af fyrir yð með barnakennarum,
sem bæði er prestandi og gefur létit í aðra
hönd, h. a. m. hönd. phil. H. Guðmundsson

1857

Mánadardagur.

og kandid. þorv. Pjetursson. Þessi ber og að geta, að ~~þess~~ bójargjöldin eru hærri í ár en á fyrra eigi um 1/2, eins og Hallgrímur segir frá, hekkur um 1/4.

Utan bójargjalds H. Hallgrímssonar er það að segja, að það er alls eigi herra hja honum en öðrum idnastarvum hjer í bænum; því að það er sama gjald sem á þá alla hefur verið lagt, nefnilega 3 rdd. 48 rkk, og er oss að öllu okkum þær ástæður, hvor vegna hann ætti að sleppa betur en allir aðrir, sem eins er ástätt fyrir, enda kemur hann með engum sjálfum, þetta gjald heldur eigi í sjálfu sjer þungt gjaldt, fyrir einkleypan idnastarvum, velvinnandi, á bresta aðri og að öllu leyti ofaðaðan, þó og gætum sjer því alls eigi lagt það til, að gjald hans sje lækkat, úr því sem sjer upphaflega hófum ákveðið það til, þ. e. 3 rdd. 48 rkk.

Þrjefin fylgja hjer með aptur.

Matrúðrið. Th. Johnsen. Þórðarson.

Nr. 26.

Með brjefi yðar dagsettu í dag hafit þjer, herra 15. júní. Kanselirátt sent oss brjef frá bókab. Asgeiri Frið- bogasyni dags 2. þ. m., þar sem hann beiðirh leyfis fyrir þ framnesinga, einkum 5, sem hann silyreirir í brjefi sínu, að taka upp mót í Hapla- skjóli gegn sömu skilsmál borgun og í fyrra, og að velnefndur Asgeir standi inni fyrir borg- uminni.

Úr þessum slygud þetta mál, og rétt það á fundi með oss, og er það alib vorh, að leyfa þetta móppjektina í þetta tímu,

1857.

Nr. 30.

20. júnín.
Til bæjarfógetans.

Þegar bæjarfulltrúarnir, samtökum þvi, sem þeim áður hafði komið ásað um á fundi, þóru 12. þ. m. að láta lagfæra og umbæta þinn svo nefnda bakarastig, og leiðir dag launamenn þegar voru teknir til verka, þá varð þeim verki, byrjðu eftir sameiginlegu álitinu voru, af því að þetta samtökum fyrirmælum ytar, herra bæjarfógeti, af þeirri ástæðu, eftir þvi sem ástæðan var á fundi hjá ytur s. d., að herra skiptanumadurinum, sem á girdingar þær, er liggja norðan af verkum með fram stignum, frá laknum og upp að hevi landryfjörjettar elómara J. Þeturðonar, álitu þeim girdingum sínum þetta skemmdir búnar, af þeirri lekkun vegarinn með fram sjálfum gartinum að sunnan, sem ofan getum byrja vegabótina með. Eins og ytur er kunnugt, hugar nefnilega bæjarstjórnin sjer með þessari lekkun vegarinn með fram sjálfum gartinum (þvi að nú sem stendur er vegurinn alitadur hefur fram með honum) en jafnframt með upphækkun vegarinn með svo góðum ofaniburði, sem kostur er á, alitadur með vegar, svo að þryggur yrði eftir honum endilöngum, að ávinna það, að allt rigningar og leysingarvötn geti haft fall beggja megin. Ut af þessum þryggi og svo niður með veginum, í stað, að vatnið til þessa hefur grafið sig á margbreyttum krakuligum um þvegan og endilöngan veginn sjálfan og grafið hann svo í munder og skemmt, eins og sýnir sig, á meðan hann hefur verið allur jafustjettur að kalla, og hefur vatnsrennoli með fram andsjáanlega valdið þvi, að vegurinn er nú orðinn hefur við sjálfan gartinn. En of herra skiptanumadurinum gæti nákvæmar að þessari lekkun vegarinn, sem byrjast var með

fram gartinum, vonum vjer, at konum verði autvætt
ad þu þin ekki er micri, ~~en~~ ^{nje} geygur nokkurstatar
dýpra, ^{nidur} og eigi heldur þarf at ganga, heldur en vatnið
hefur grafið sjálfan veginn i ~~þessum~~ þeim, sem
þad hefur myndast, þegar frá gartinum dragur, enda
geygur ^{eigi} þessi lakkur, nje heldur þarf at ganga
nidur fyrir undirstötu gartins, eins enda þott þoi
lakkur þessi virðist ni ræismyndast, eins og þin
var byrjad i upphafi verkeins, þa gjörir þin ekki
nje getur gjört, beti at voru álti, og allra þeirra
mannia, sem vjer höfum átt tal við um
þetta mál, gartinum stökkurk sem heldur
þin, og þoi nidur meira þin, heldur en
ef tekid veri upp úr veginum öllum at norð-
anverðu allt þad, er ofan i hann hefur
verid borid frá öndverðu, svo at hann ytri
þar jafulágu grundvöllinum fyrir sun-
an veginn; og eins og þetta geti met engu móti
ollad gartinum nenns þin, á meðan ekki
er grafið niðar fyrir ~~undirstötu~~ en ofani
burdurinn ofan i vegintekur, og sein þegar
störnum hefur kostað, en eigi skiptamt-
maturnum, eta nitur fyrir undirstötu gart-
ins, eins öllum vjer líka, at garteigandi
geti met engu móti meinað ^{þa ni} þegar störmunni
at gjöra þad; þegar störmun hlytur, at voru álti
ad eiga vjettá, at flytja i burtu allan veginn
og allt þad, sem ofan i hann hefur verid
borid, og þad enda þott gartinum þetti ^{við} þad ^{meira} með þin
bit, heldur en ^{við} þinni um bryttingu, sem þjer reður
um; einnig mundi þad svo verda, þar sem
öllum jarðveginn hallar norður á við,
og ~~at~~ vatnið þoi ^{mundi} falla þvers á gartinn.

Jafufamb og vjer ni bitjum yður, herra kanseliráð, að leita herra skiptasmanninum þetta fyrir sjónir, svo, að hann, sem vjer vonum, vinnist, til að fara ofan af því, að meina viðgjörðina, eins og hann vjer höfum hugsat oss hana affara berka og varanlegasta, eins og hjer að framau er frá ískýrð, skulum vjer láta þess getu, að enda þótt að lagfara mætti vegjum með því að bera ofan í hann að eins, en eigi jafufamb lækka hann að norðanverðu, þá leiddi af því margfalt meiri kostnað, og vegurinn þó miklu verra sökum þess, að svo mikill ofanburður, sem þá þyrfti, yrdi miklu gljúpari, og sporatib miklu fyr í norður, heldur en af lækunum vegarinn að norðanverðu mætti verða samfara ofanburðinum, því að þá mætti hann verða svo miklu niðri, og sporatib miklu stíur, er höfð undirstada tæki skrá við.

Adriksdóttir. Pjetur Pjetrusson. Þorsteinsson

Nr. 31.

23. d. júní.

Til bæjarfógl.

Með heidrudu brjefi yður 16. p.m., hafist þjer. herra kanseliráð, send oss eftirrit af brjefi systlumanns Baumanns til yðar dags. 20. f.m. um að hann vegna ítrekaðrar beiðni ekkjurnar á Raufaravá hafi ákveðið að gjöra áreiðá landamerki þjétrar jandar og reikjavíkur 26. p.m. og að hann því mæli til að einhver úr Reykjavíkurbæjarstjórn verði þar því viðstöddur.

Þar ed vjer verðum að vera herra kanseliráðinu sanidome í því, að systlumaður Baumann eigi hafi neib vald til að gjöra úb um landamerkin millum ámennstra lvegju janda með

1857

Mánudagur

áreiðargjörð sinni, þar er þar liggja fyrir utan lögsögu-
andómi hans og vjer eigi funnum neina þörf á að gjöra
neina samningu við hann um merkin, og hann eigi
heldur fer fram á það, getum vjer eigi orðit. við
áminningum til melum hans, að meta við hina
umtöludra áreiðargjörð, hvað vjer þörfum sjáum að lala
hann vita, jafnframt og, lýsum þvi öfvi, að skyldi hann
gjöra nokkra ^{líkka} áreiðargjörð, á lílum vjer hana að öllu
omerka, hvað Regjgavíkurbæ smertir.

Hlth. M. Johnen. Þjórtarrou.

Nr. 32.

Í bryfi dagsettu 22. s. m. ^{og sem þjer fylgir með} hefur hönduð
maður þvi Ingimundarrou í Hákonarba
bodrith til, að taka að sjer aðgjört ^{noðkrunu} á rennum
bojaris, nefnilega á rennumi frá ~~Kleppu~~
gildarkalannum og nictur að aðalrennumi
(á Austurstræti) fyrir 10 rdd., og rennumi frá
aðalrennumi og vestur á milli Jakobseus og Tor
geens húsar fyrir 24 rdd.; en á aðalrennumi
(á Austurstræti) austur að læk fyrir 30 rdd., en
jafnframt lækur hann í Góvi, að ihuli þetta
vinnast í daglaunum, vitji hann þafa
88 rkk. fyrir dag hveru, áu þess þó hann vitji
útoega ~~fleiri~~ aðra fyrir sama dagkaup.

22. júlím.
Til bojarfölg.

Vjer, sem þjer ritum nöfu vor erudir,
hofum ihugad mál þetta og rætt það með
oss á fundi, og er það álið vork, að með
bryna nauðsyn berit til, að gjöra vit renna
una ^{ívo rennuma} á Austurstræti og nictur að Austurstræti,
og rennumi eptir Austurstræti, en að vork

álthi er þó það kaup, er hann heitir fyrir að
gjörðina, svo læg og samgjarn, að hver eigi
hittum oss við að ganga að þessu bodu að vora
leyti. En með aðgjörð þeirara renna fylgir
og, að hann verður að flytja mold þá og
ruil, sem ~~er~~ optir mun verða, með því
rennunar munstadar ^{húsi} verður að breikka,
nudur í Tjarnarvík hjá ^{Fimboagarömur} Teiti, eða eitthund
annad, þar sem ^{þeir} þegarstjórnum ávísar
~~það er undir höndum, þá er engin skylda liggja á honum, að flytja þann óhrein-~~
~~ing allh gjafab, sem er af gangi, verður, verður~~
~~og allh gjöf, sem er af gangi, verður, verður~~
hann og að flytja ^{þá} um. Þá er framgætt
sem þegarstjórnum ^{er} ritar tiltekur.
Að öðru leyti er það sjálfrags, að
hann verður að breikka rennur þessar
þar sem þess þarf við, ^{og} sem optir því
sem rá' fulltrúi segir fyrir, er rennstjór-
na hefur á heuðli, þegar verkið verður
munit, og sömuleiðis laga alstadar
undirstöðuna, þar sem hún er skakkt,
og vanda bæti undirstöðuna og hleðslu,
bæti að gjöfki og hleðslu, sem framant
verður.

undir bókka,
sem er liggur
í rennunum
sjálfum; einnig
verður hann
og að flytja.

Aftur á hinn bóginn getum hver
eigi gengit að bodi hans um rennuna
frá Austurströti og upp á milli Jakobsm
og Targærens, því að bæti þykir oss í
borgun, er hann vill fá, allh of mikil,
enda lítil þarf að gjöra við þess rennu, nema
að hvenna hana.

Alfríður J. Guðmundsson. Th. Johnsen. J. Þórðarson

1857

Mánudagur

Nr. 33

22. d. ágúst.
Til bójarfólkans

Með bræfi yðar dagskrá 26. d. júnim. s. á., kafið þess
 herra hanielívað, sendi oss ^{þess} bræfi frá ~~þess~~ annað frá
 bókbundara E. Jónnýni, þar sem biddur um,
 að sjá verði útvísad væði fyrir ofan húsitt
 15 alna breitt, en jafnlangt löðruni, og kilt
 frá söðlamni Torfa Steinessyni, er biddur um,
 að sjá verði útmælt til eignar væði, 30 ákva
 að lengd til útrúts frá væði því, sem
 þessumitun Jakob Sveinnson hefur fengið,
 Efir höfum íhugað mál þessi
 og rætt þau með oss á fundi, og leyfum oss
 að swara því um bójarbréf bókbundara
 E. Jónnsonar, að oss virtist það af ýmsu
 um ástættum sjáarverð, að láta hann
 fá væði það, er hann hefur um beðið,
 og getum eigi samþykkt það að tvö kommu
 máli. Aftur á móti höfum sjá ekkert
 á móti því, að söðlamitun Torfa Stein
 soni fái það væði, er hann hefur um
 beðið, gegn því að hann borgi að tilkoma
 hirtanna eptir það, og Jakob Sveinnson,
 það verða 3 redd. á ári, en það er sjálf
 sáð að hann verður að komna sjá
 samant ^{um það} leigjandiur tíundur, um þau
 5 ár, er leigutími þeirra stendur.

Bræfin fylgja hér með aftur.

Höfundurinn J. Guðmundsson. Th. Johnson
 J. Þorðarson.

bindara Jónsyni, þar dags. 14. j. m., þar sem hann beiddi, að megi fá blett, gegn sam-
 gjarnri borgun, útvísadan, 30 álnir frá norðri
 til neðurs, fyrir sunnan það, er røðlamitur
 T. Steinsen hefur fengið, allk á milli vegar
 ins og tjarnarinnar, og hafid þjer beidd
 álitu fulltrúanna um þetta mál.

Þjer höfum ihugad mál þetta, og røtt
 það með oss á fundi, og er það áll
 vort, að ~~ekki~~ velnefndur bókbindari
 E. Jónsson geti feng frá vort það, er
 hann hefur um beidd, gegn sömu
 borgun, ^{er á skilningi vort} og ~~røðlamitur~~ T. Steinsen,
 þó svo, að þess borgunin verði þó meiri
 að tilhølu, sem ferkyrningsmál svæðisins
 kann að verða meira, en vort breiðara
 millum tjarnarinnar og vegarinnar.
 að öðru leyti er það og sjálfsgætt, að
 hann verður að koma sjer saman
 við leigjendur brekkunnar, um
 þann tíma, sem leigumáli þeirra
 stendur.

Brjefid fylgir hér með aftur.
 Attriðrið. Þrudmundur. Thjohann. Þfordarson.

14. septemb.
 Til bæjarsjéka

Nr. 38.

Með brjefi yðru, dagsettu 11. j. m., hafid þjer, herra
 kanselrad, sendt oss umboðun þorshúsmanns
 Jóns Arnasonar á Skótlakoti yfir bæjargjaldi
 hans, dags. 24. d. júnim. þ. a., ^{áranu} og beidd þjer
 álitu fulltrúanna um mál þetta.

Þjer höfum ihugad mál þetta, og røtt það
 með oss á fundi, og leyfum oss ni að skýsa
 yður frá álitu vort, og er það þá fyrst, að gæta
 þer, að þeir menn, sem Jón Arnason hefur hl-

nefub, er að voru álitir alls eigi gjörð of lægt bæjargjald ~~er þouum~~ þ i samamburði við hann, þegar þess er gætt, að þeir eiga ymsum ástöðum fyrir að sjá, og ástæður þeirra að öðru leyti þannig, að þessi eigi væri réttilega lægt meira gjald, en gjörð er, og enda þótt að Guðmundi Guðmunds syni i Vigfúsarkoti hefði verið gjörð of lægt gjald, þá ber og þess að gæta, að ~~íðan ríður~~ þessu þau atviki, er vintarþ benda til þessu, hafa einmitt komið fram síðan árið þessu, þessu var gjörð, enda getur það alls eigi sannað, að Jóni Arnáryni hefði verið gjörð of lægt gjald, þótt fulltrúnum hefði orðið, að leggja of lægt gjald á einhveru einstakum einu þar sem þessi er getið, að Lærus, föstkur sonur Jóns, sje heilvölaus, þá er oss það þó kunnugt, að hann hefur hafð atvinnu i prentsmíðjunni i timum, frá því tvennum i júlímánuði. Og að öðru leyti vintarþ það liggja i augum uppi, að þessum áttum er eigi gjörð of lægt bæjargjald, þar sem hann einn og hver maður veit, eigi þarf að leggja á sig neina vinnu, nema hvað hann er stálfa vetrarverbitina, og er slíkt ljósiðinn fyrir því, að hann hlýtur að vera vel efum búin. Af þessum ástæðum getum vjer alls eigi álitit, að bæjargjald hans sje of lægt.

Skjalin fylgja hjer með aftur. —
 Mikeldrjúkon. Guðmundson. Thóptusen. Þórðarson.

1857

Nr. 39.

14. september.

Til

bæjarfógetans.

A fundi þeim, sem vjer áttum með oss, hinn 12. j. m., kom oss saman um, að byrja nautsýn bæri til, að láta laga þverrennumara' Adalströti, og setja nýj rennumbretti yfir sumar þeirra, og rannuleidis að gjöra við rennuma millum héra kaeppu. Targeseis og Sv. Jakobsleis, og hlata hana upp, og vonumst vjer til, að fá þá rennu gjörðu fyrir 10-12 redd. Vjer vonumst til, að þjer falli á þetta, en jafnframt verðum vjer að koma á ytur um, að sjá til, að húsveindur hjeri bænum setji grindur í rennumstokka þá, er liggja íb úr húsunum, og láta rennumnar, so að eigi geti nema vatn eitt runnið úb í þær, því að sjer eugar grindur hafðar í rennumstokkunum, fellast rennumnar þegar með allt konar óþerra, sem innvi skammt leggur illan dauu af.

Alfríðrikson. Gerdumund. Th. Johansen. Þorðarson.

Nr. 40.

14. september.

Til
bæjarfógeta.

Hjer með þæt jæg yður vita, herra kanselirátt, að löntkúmadur Jón Þorðarson hefur tekið að sjer umsjón með bæjarverkum þessum mánuðum, samkvæmt skilmælum tilk. 27. nóvemb. 1848, 22. gr.

Alfríðrikson.

Nr. 41.

13. október.

Til

bæjarfógeta.

Með brífi yðru, dags. 28. j. m., hefið þjer herra kanselirátt sent oss bríef lögregluþjóns H. Arnasonar, dags. 1. ág. þ. á þar sem hann spyr um, hvort sjer

bera eigi kláðkeld i þeim 10rd., sem skladir
 eru úr bæjarljóði til einnumarklæðnaðar
 lögregluþjónanna, og sömuleiðis i þeim 10rd.
 sem skladir eru fyrir sendiferðir i þarfar
 bæjarljóðnariunum, og bæjargjald-
 kerans, og biðjst þær um álit fulltrúa
 anna um þetta mál, og getist þeir jafn-
 framt, að yður vinstuð hömum beri helmu-
 ingur af þvoru sveggja frá 1. janúar þ.a.
 til 31. júlí.

Uper höfum ihugað mál þetta og
 rætt það með oss á fundi, og verðum
 vjer að vera yður samdómsa i því,
 að Alexíusi beri helmingurinn af
 þeim peningum, sem skladir eru til
 einnumarklæðnariun frá 1. jan. til 31.
 júlí þ.a., en upp frá þeim tíma,
 verðum vjer að fela yður á hendur
 að öllu leyti, að skipta þeim peningum
 um millum lögregluþjónanna,
 eftir því, sem yður þykir vilt eiga,
 en um þá peninga, sem skladir eru,
 fyrir sendiferðir i þarfar bæjarljóð-
 nariunum, er það að segja, að vjer get-
 um eigi betur álit sjá, en þorsteins
 Þjarnarýgrí beri þeir einum, og engum
 öðrum; því að bæti er það, að svo var
 tilkelt af fulltrúunum, þegar þen-
 rikoen fór, að þorst skyldi hafa
 þá peninga, enda þefur hann ein-
 tanið allar sendiferðir fyrir i

1784

Hoener deyvott.

1837

þarfir fulltrúanna, og er þeim eigi heldur
 urannad kennugt, en að hann eimig hafi
 farið allar sendiferdir fyrir bæjargjaldkeru,
 líka hefur hann einn gott ofurinn í
 bæjarþingsstofunni og lagð í hann, þegar
 fulltrúarnir hafa lagð í hann allt þar
 fund með rjer. Af þessum ástæðum
 verðum rjer að álita, að þorskeini
 einum beri þeir Wrd., sem skilafir eru
 fyrir sendiferdir í þarfir fulltrúanna
 og bæjargjaldkerans, eins og rjer
 líka áskilpin þoumum einum þetta
 peninga, meðan hann er lögregluþjónur,
 þessit fylgir þjer með aptur.

Þessit fylgir þjer með aptur.
 Wdríkinn. Af Gudmundson. Th. Jónsson.

Þoktöb.
 Til bæjar-
 foyeta.

Nr 42.

Með brjefi yðru 10. þ.m. hafit þjer, herra
 Kannelivat, sent oss brjef, aðstáminna
 J. Steinsonar, dags. 9. s.m., þar sem
 hann beiðir þer, að bæjarstjórnin láti
 hlada aptur grjóthledulu við norðurgötu
 þess hans, er Jón prentari, þegar hann
 var fulltrúi, hafi látið taka burt, en
 lofat að láta hlada aptur, og beiðir
 þjer álits fulltrúanna um þetta mál.

Enða þótt rjer allt ekkert vitum
 um lofat Jóns prentara, og álitum að
 engin skylda þess vegna hvili á bæjarstjórn
 sinni, til að láta setja hina áminnaða
 hledulu, meðan alls engin sömnum
 er fyrir því kominn, og svo langur er
 ríðan að hledulan er rífin, þá vörðit

1857

1794
Hvenur dags.

oss samun ikytt, ad lata setja þeina hleð-
slu, með því rennan er i sinu straki þeij-
arinn, og rennan því setti ad vera hláðin
beggja vegna, og sökum þeina viljum
vjer verða vit tilmarknum J. Steins-
sonar.

Brjefit fylgir hjer með ap þess. -
Nr. 43.

Með brjefi yðru, dagsattu 10. þ. m., hafid þjer,
herra kanselrát, sent oss 1° brjef frá
trjermid J. Sveinsynri, dags. 27. d. þ. m.,
þar sem hann beiðist, ad oper mætti
verða ritmælt, ad nýja svæði i brekkunni
vettan fram með fjörminni, nedur frá
þvi, er hann hafði áður gengid, og
jafnstöð þvi, eða 20 álnis frá norðri
til suðurs, og gegn sönnu leigu og
hitt, eða 2° dd. á ári, og 2° brjef frá þeim
bókbindara E. Jónsynri og sötlamid
J. Steinsynri, þar sem dags. 9. þ. m.,
þar sem þeir segjast eigi geta notað
þjer leppi gengid ad þeim kostum,
er bæjarfjörmin hafði sett þeim með
svæði þess, er þeir höfðu beiðist eptir
i brekkunni vid fjörminna, og hit mesta
er þeir geti borgat eptir báta blettis a
rje 3° dd.

Oper höfum i hugat mál þetta,
og rætt það með oss á fundi, og getum
það vjer með erge moti geta gengid
ad þeirri leigu fyrir hönd bæjarinn, er

13. Oktob.

Til
bæjarfógetans.

1857.

þeir hafa búið, Egill bóll. Jónsson
 og söðlatúndur T. Sveinsson, og verður
 því að álita, sem þeir hafi áfralast
 yfir þau svæði, er þeir áður höfðu um
 búið, og fulltrúarnir höfðu veitt þeim
 með brjefum sínum 22. ág. og 14. sept. þ.á.,
 og sjáum þeirveyna því ekkert til fyrir-
 stöðu, að Jakob Sveinsson fái þá við-
 böð er hann hefur búið eftir, og
 gegn þeirri borgun, er hann sjálfur
 hefur til tekið; en það er svo sem
 áskilningur, að hann verður að koma
 yfir samman við leigendur, meðan
 þeirra leigutími stendur.

Brjefin fylgja hér með aftur.
 Þ. Sveinsson. Gudmundsson. Th. Jónsson.

Nr. 44.

13. Októla
 Til
 bójarþy.

Í suman hefur áttast verið boðin
 atkasta á efri hluta Öskubaugrins
 í Kjarnarviki þjá ~~hjá~~ Lúturbae,
 svo að einu skammt safuast þar
 einu mikil atka fyrir aftur og áður
 var; með því slík óþrið eru að Öskubaugi
 þessum, og Öskusa hefur áður verið
 búið að bera niður í Hörnina,
 verður yfir að stóra á yður að sjá
 um, að atka niðren þegar hefur vaf-
 ast fyrir, verði flutt niður í
 Hörnina, og þórnunum framvegis
 haldið til, að bera þarna nógu
 langt niður að Hörninni, og lákun

Ávörðun

1847

vjer þessi getid um leit, að miltkani D.
Gudjónsson hefur minnlega látið í höf
vid einn af oss, að hann væri þús til,
að annast beutshetninginn, og líta
eftir því, að atkari framvegis væri bærin
þó nóg laug niður eftir.

Þóðrikuu. Gudmundu. Th. Johnsen.

Nr. 45.

Þjer með þess þess yður vite, heria
bajarfögeti, að laudryfir rjettardom
ara J. Peturssyni er ~~falid~~ af full
krianna heudi falid á hendur unuon
með bajarverkum það sem eftir er
af þessum mánuði.

13. oktob.

Til
bajarfögeti.

Þóðrikuu.

Nr. 46.

Á fundi þess, er fulltrúarnir áttu
með vjer 10. d. þ. m. var yður falid á
hendur að hafa unuon með verk
vinn þess, sem unuon kenna at verda
á kostnað bajarfögeti það sem eftir
er af þessum mánuði, samkvæmt
því sem fyrir er mælt í tilsk. 27.
d. nóvemberu. 1846, 2. gr. þetta til
þynnist yður þjer með.

13. oktob.

Til
arsnari.
J. Peturssyni.

Þóðrikuu.

Nr. 47.

Með bjarfi yðru, dags. 10. þ. m., hafid þjer,
heria kanselivad, sent oss brief frá
proffarði St. Pálmyri, dags. 9. d., þar
sem hann skýrir frá því, að hann ætli

13. oktob.

Til
bajarfögeti.

leikum frá veturnóttum til sama tíma 1858,
 og berid undir falltráana, hvor þess viljum leggja
 samþykki ^{þad} á nokkur af botum þessum.

Þess höfum iðugad mál þetta og rætt
 þad á fundi með oss, og er þad alit vort, at
 þess viljum samþykkja bot þess þórtar
 þouar á Steinsholki fyrir klakahögg
 á rennum þess og þessum, þess
 at hann taki þad at þess i 5 ár fyrir
 48 redd. á ári, með því þess getum en þess
 tilkendi þess til, at framvegis viljum
 taka at þess verk þetta fyrir minna kaup
 allra verk svo at nokkur neini, en vort
 eigi botid samþykkt, og á þess þess
 á þess, at þess verdi botid ^{þess} ~~botid~~ þess
 þess þess meir og þess ~~þess~~ þess
 þess til, at taka þad at þess fyrir eitt
 þess eitt minna, mundi þess viljum
 þess, at þess verk þess verk þess
 þess viljum þess og samþykkja
 þess Amatonar í Stóðakot, er
 þess þess, til, at taka at þess
 þess þess á þess þess og þess
 þess þess. Þess þess þess
 þess 14 redd., en þess með því þess
 þess, at þess í þess þess þess
 þess og upp at þess. Þess
 á nioti getum þess eigi samþykkt botid þess
 þess á þess þess þess 20 redd,
 og verðum þess at þess þess á þess
 at þess þess upp, þess, svo fram
 arlega eigi ~~þess~~ þess þess
 þess þess, mid þess þess þess
 þess þess. Þess þess. Þess þess.

at þess þess þess

1857

1857

Mánadardag

Nr. 49

26. októlb.
Til
Bæjargjöldken

Af yfirliti því yfir tekjur og útgjöld bæjarins frá 1. júlí til 30. septemb. p. á., er þjer kafit meo
 oss, ^{spáun} ~~hófum~~ vjer stjé, að emu emu góldin
~~allt 1204 rdd. 81 skk.~~ ~~þetta~~ ~~oss~~ ~~þykir~~ ~~þetta~~ ~~eigi~~
 þar sem þó bæjargjöld tveis árs eiga
 að vera góldin innan lokajúnímán.
 adar; þetta þykir oss eigi mega svo búið
 standa, og verður því að skora á
 yfir, að senda bæjarstjórta sem allra
 fyrst lista yfir alla þá, er emu þafa
 eigi lokið bæjargjöldi sínu, og ~~skila~~
 þeir jafnframt að hann taki þau
 lög taki öll samantíð. ~~þ~~
 Mikeldrjúkon. Jón. Mjótus. Pjet. Þorðarson
 P. Jóhannsen

23. nóvemb.
Til
Skeiðamann-
ins.

Nr. 50.

Játtun yfir útgjöld Reykjavíkurbæjar fyrir þetta
 yfirskaudaði ár, er bæjarstjórnin sáandi og sendi
 skeiðamannum um nýjrið, var þaríð fram á, að
 jafna niður á bæjarbúa, meðal annara útgjalda,
 launum handa öðrum aturverði til, auk þess,
 sem nú er og verid þefur, fyrir hálfm merrit, frá
 1. dægi októbermánaðar til 31. dags desembermánaðar,
 p. á. 50 rdd., en Skeiðamitid gat ekki fallit á þessa
 útgjaldayrin, einkum af því, að bæjarstjórnin hefi
 ekki fært meinar áttæður til fyrir nauðsyn
 toeggja neturvarða í bænum, og engu
 áttun um, hoersu þeir ætti að skipta með
 vjer varðgöngunni minn þeim og öðrum

1857

Minatardagur

stórsum, er að skjónu þessu þetta.

Þess, bójarfulltrúarnir, verðum einn sem
þess, allir að vera ianþættir um og fátækir á
þess, að hin brynnaða nauðugu þess til þess,
að hjer gróta setthir 2 næturverðir í boerium
sem allra fyrst, hin fyrsta ástæða er sú, að
næturvordurinn, sem nú er og verit hefur
um mörg ár, Guðmundur Gissurwarson, er
farinn að eldash og ljóth, og þess falls von
að honum, eða að hann segi af þess þess-
um starfa sínum, þessar minnst varir, um
þess hljóta þess þess allir að vitarkeina að þess
mikilsvert og áritandi, að hinu nýi nætur-
vordur gæti um nokkur ár verit í sam-
starfa með einu áritandi um og samvirku-
samum vorkumanni, einu og Guðmundur
er. Þannur ástæða er sú, að boerium
stakkar og verður þess þessari á þess ári, og
þess vegna verður þess þess af hverju ekki
vorkandi verk þess þess sinu manni, að
þess næturvorduristórnin á þess, sú á illvitr-
um á vetrardag, ef þess eiga að geta komit
að fullu haldi, og hvat þess upp á þess að
þess, t. a. m. eldsvoti eða megnjávargangur
eða annat þess þess, eða og ef illvitrinn
vildu gjöra húsbroth eða annan óskunda
á næturþeli; þess að átráttit er, að mjög mikil
getur að orðit af öllu slíku, og næturvordurinn
einatt borit að þess þessari, til að afþýra
slíku, eða gjöra aðra vara vit, einmitt af þess,
að hann, svoona einu, á svo langa leit og.

og þvökkotta á hverri stundu vísir vegar um bæinn, sem og líka má ráða af því, að í illviðrun og óþær á vetrardag ver hann því nær heilli stöðum til hröppgöngunnar um bæinn, á þess þegar svo stendur á, að geta nokk nema fárra mínútna hvíldar í milli. Ári 3. ástæða er það, að eftir því sem bær þessi stækkar, biendur hans fjölga og aðstæðum að hömum ventur meiri, bæði úr útlöndum og hjerautum, eftir því verður á meiri og meiri nautvagn á, að efla og tryggja lögregluþöminna hjeri bænum, ekki séur um nætur en um daga, þetta hafa mi einnig hjer aðri yfiroðl vötn kemt, með því að bota hjer vötnunum lögregluþjóni, og þarf því ekki mörgum ortum um það að fara, hve óvög lögreglugætan hjer er um nætur að einn með einum neturverði; því að hana er sem ekkert að telja, eins og fyr er rýnt.

Á þessum ástæðum verða þegarfulltrúarnir um sem fyrri að vera támskuga á því máli, að brýna nautvagn þeri til, að hjer verði réttur ~~sem~~ sem fyrst, annar úr nautvörður, auk þess, sem mi er, og því leyfum vjer oss, áður en til þess kemur, að renja ástæðu yfir útgjöld þegarins þess hit nautkomandi er, að leita támskugis skilans um, að nautvörður verði hjer réttur í bænum frá nautkomandi nýari, auk þess, sem mi er, með 200 rdd. launum álega.

Um það, hvernig ber þess að ekkert bænum til hröppgöngu milli tryggja nautvörða, þá erum vjer þeirrar meiningar, að annar genzi aðalþæti og allar þær þær

1857.

Mánatardagur

götur, sem að henni liggja, bæti að austan og vestan
 verði, Kirkjubú, að henni H. Kr. Friðrikssonar, Austur-
 vöðull vestanverðan, Vallarstræti og Austurstræti
 vestanverð, austur að þakkhúsi Vindvæðis
 í því stræti, og Hafnarstræti að með höfðinu hies
 H. A. Johnsen, en fremur Lækningötu og
 Kirkjugarðsstræti, en hinni gengi Hafnar-
 stræti allb vestur fyrir hús E. Robbs, Lækjar-
 borg og Austurstræti vestur að hinni fyrnefnda
 þakkhúsi, Austurvöðull að austan, Lækjargötu,
 Ingólfsbrekku alla, að því leyti þar eru
 fimburhús, Þakkarastígur, að með höfðinu íþyrt-
 andsgarðinum, svo langt, sem húsaröstin
 nær.

Því álitum það ekki þörf þess að
 að renna erindisbrjef handa nóbisvörðunum,
 heldur lögregluþjófvarnarmannar, og því leitum
 vjer það hjá oss, að benda til þar að látaandi
 aðtrida, en í því efri skulur vjer að eins
 leyfa oss að skinga upp á, að þrópunartímin
 um yrti framvegis þannig bregg, að um títum
 mánuðina maí - ágúst, að bætum þeim
 með höfðinu, veri ~~og~~ ekki byrjat að þrója fyr
 en kl. 11 á kveldin, en alla hina mánuðina
 kl. 10, en að vörðunum um yrti á hinni
 böginu gjöf, að skýldu, að þrója kl. 6 á morgun
 ana hina nátt lengstu mánuðina, nóvember
 - febrúar.

Þriðrikön. Jón Guðmundsson. Th. Johnsen. Jón Pjetarsson
 H. A. Johnsen. Jón Þórtarrson.

Nr 51.

Lins og yrtur er þessum, ítt herra kansli-
 ráð, ítt þess þörf þessum upp á því í fyrna.

23. nóvemb.
 Til
 þess þörfu.

þann veg gæðan fyrir minna verð, þar sem þó á
 þínum bögium náttúru ber til, að gjöra vilt veg
 þennan, með því hann allur ná heita ófer, ex vigingar eru.
 Á þínum bögium getum vér eigi séð, að það þurfi að vilda
 þegar þóðumur neimna ábjalda, þótt hann fái að nota
 gróftit úr gartimur fyrir þannan Nr. 3: Góluvátta,
 með því sa gartur er tilbú þessi en gatan fyrir óþur,
 á svo að það verður öllu þennur lagþvinging á
 gartimur, en nokkur íþjöll, og þar sem
 þarf að flytja gartur verður á vilt, ein þeim í norð-
 unendann, til að fá góttuna beina, eysit þá.
 garturinn fyrir austan öllu þennur en minna
 þar. Hjálpin þarf að flytja úr íkát, en þó eigi
 ótrúviri, en þá hann standi laugr með góttuna,
 þar sem hann mi stendur þvers úti þann,
 og gekur sa flutningur alls eigi oróit til þíni
 veigileys kostnaðar. Sprenging ikeissint getur
 eigi heldur oróit ^{til} stórvægileys kostnaðarauka,
 og af þessum ástættum ástundum ófer að vera
 á því, að samþykkinga boð þetta, og fullþegit
 um því, að þjer verðit orr samþóna í þennu
 máli.

Matrisiónu. Th. Þ. Þ. Johnsen. H. S. Johnsen.

Spórtariou

Nr. 53. ^{herra kanselirátt,}

Éfju með læk jeg yður vita, (að jeg hef tekið á hendur
 umsjón með þegarvestum þennan mánuð, samkvæmt
 því, sem fyrir er mælt í tilskipun 27. d. nóemberm.
 1846, 22. gr. -

Matrisiónu.

8. d. ág. desemb.

Til þegar
 fógétans.

Nr. 54.

É Með heitruðu brjefi, dags. 4. þ. m., þafit þjer herra
 kanselrátt ^{seal, fulltrúmanninn} til þegarvar og beidist á lík þessum

8. d. desemb.

Til
 þegarþjéta.

1857

17
Mánudagur.

Nr. 55.

Þær með læt jeg yður vita, herra kauseliráð, að
fulltrúarnir, ~~eftir~~ ^{herra} samkomuh áskoran yðar í bræfi
11. p.m., hafa höfð ^{herra} lagfræðing Jón Guðmundsson,
til að taka þátt. á samt yður, og nýjst sem óðl-
vita fulltrúanna, í samningu kjörtkráarinnar,
við kosningu þá, er fram á að fara nú í
byrjun næsta árs. —

15. d. desemb.
Til
bæjarfógeta.

H. H. Þriðrikonou. —

Nr. 56.

Með bræfi yðar, dagsettu 4. p.m., hafid þjer, herra
kauseiráð sent oss til yfirvegunar áætlun fá-
tækra nefndarinnar um, hverju niður nanni
þurfa að jafna á bæjarbæla til fatækra næsta
ár, samtali 76/rd. 48 Mkk..

15. d. desemb.
Til
bæjarfógeta.

Enda þótt útrovar þetta sjé eðli mikid, getum vjer
þó eigi haft neina ástoedu til, að hafa ~~neitt~~ á móti
upphæð þessari, með því vjer eigi heldur hófum
í höndum neinar upplýsingar um, hvernig
ætlad er til, að þje þessu skuli, ^{veija} eða til hverra
og hverru mikid til hverr, en ~~verður~~ vorum
til, að þjer, þegar fundur verður haldinn
til að teinja ~~þá~~ áætlun um bæjargjöld næsta
ár, gefid oss upplýsingar þær, sem nauðvyn-
legar eru, um þetta mál, og sömuleiðis,
þoorð og hvernu mikid ~~me~~ verður í sjóði
við árslokinn, af því þje, sem fatökum var
ætlad þetta árit. —

H. H. Þriðrikonou. J. Guðmundsson. Th. Johansen. J. Petursson.
H. H. Johnsen

Nr. 57.

Með bræfi yðru, dags. 11. p.m., hafid þjer, herra
kauseiráð skipt oss frá, að skiptaundid með
bræfi 3. p.m. ^{halla} samþykkt á itofum nýrra
götu á Góthúsastíg, eftir uppástunum byggja-

15. d. desemb.
Til
bæjarfógeta.

nesfundarinnar 28. j. m., en vorist jafnframt eptir, að
bæjarstjórnin láti Kirkjubrúna sitja í fyrirrúmi, sem
amtid hefi þegar samþykkt aðgjörðina á 26. Oktob.
1853, og beidist þær álits fulltrúanna um mál
þetta.

Þær höfum ihugað málit og rætt það á
fundum með oss, og erum vjer yður samdóma
í því, að skerkh munni geta verið á móti því,
að aðgjörðin á Kirkjubrúnni fari fram jafnklita
aðgjörðinni á Góthúsa rtig og Þróttveggi, nema
að þær eta að hvorfveggja aðgjörðin verði lögð
næsta ár; en hjétum af ráðum vjer eigi andit, að
taka til aðgjörðarinnar á Kirkjubrúnni, fyr
en á næsta vori.

Alth. Gudmundsson. M. Johnsen. J. Petursson. H. S. Johnsen.

An 57.

15. d. Desember.
Til
bæjarfógeta.

Með brjefi yðru, dags. 4. d. j. m., hafist þær, herra
kanselirátt, teub oss brjef frá ródlatnið J. Steinvígi
og E. Þokkbindara Jónssyni, þar sem þær dags. 18.
j. m., þar sem þær fara fram á, að bæjarstjórnin
in styrki þá til að búa til vagnvegnaum
veg yfir Vatnsmýri, með því að láta búa til
skurð úr tjórninni upp í heda mýri, svo og
að láta þeim eptir garðotadi í suðurenda
Melshúsabrekunnar, 40 álmir frá neðri til
nordurs, og beidist þær álits fulltrúanna
um þetta mál, jafnframt og þær skjótið því
til vor, ef vjer eigi vilðum ávísa þeim hið
unbedna svæði, hvorh eigi væri ástæða til, að
sjna beidendumum viderkenningu með fyrir
framtaknemi þeirra með öðru máti, s. a. m.
með þokkun úr bæjarstjórn upp í Kostnað-
inn við him mungeta vagnveg.

Þær höfum ihugað mál þetta, og
rætt það með oss á fundum, og er það álit vor,

